

D.e.

Mit akarunk?

Huszonöt éve hirdeti a keresztényszociálista párt, hogy vége lesz a közjogi párttusáknak, nem lesz többé 48 és 67, hanem a világnézetek mérkőznek: *a keresztény világnézet és az új pogányság.*

Ez az idő elérkezett. Ne tekintgess jobbra, balra, hová állj; a helyzet világos. *Aki nincs velünk, ellenünk van; aki nem gyűjt velünk, szétszór.* Minden zászlóbontás csak bizonytalan próbálkozás. Egy út van Magyarország biztos révbevezetésére: *A keresztényszociálizmus diadala.* Beszéljünk bátran és nyíltan.

Szociálisták vagyunk,

mert követeljük a magyar társadalom megújulását és nem tűrjük, hogy a régi piszok, a régi erkölcstelenség és igazságtalanság visszatérjen. *Osztó igazságot követelünk.* Ami meghalt, elmúlt. *Éljen a független, ifju Magyarország,* amely levetkőzte a mult fakó ruháit s elindult, hogy a világháboru vöröstengerén át bevonuljon **egy boldogabb jövő ígéretföldére.**

Aki kezét az ekére tette és visszanezéget, nem méltó ehhez az ígéret földéhez.

Csak előre! Még nem végig tejfel. Sőt, *mintha egy szerencsétlen irányítás a kátyuba vezetett volna.* Ha látjuk, hogy nem a magyar eszmények, nem a magyar álmok sarkcsillaga felé hajt a kocsisunk, akkor önmagunk iránt tartozó kötelességünk elkapni a gyepelöt és a helyes irányba fordulni.

Szociálisták vagyunk. Követeljük, hogy szűnjék meg minden emberi szenvedés forrása: **az igazságtalanság**. Az oroszok azt mondják, hogy Breskovszky Katya asszony „*a forradalom öreganyja*“. Mi azt mondjuk, nem asszony szüli ezt a szörnyeteget. **A forradalom öreganyja az igazságtalanság**.

Le az igazságtalansággal! Legyen igazság. Legyen jog. Legyen joga mindenkinek dolgozni, legyen joga mindenkinek erejéhez és tehetségéhez képest érvényesülni; legyen joga mindenkinek, aki dolgozik, olyan életsorshoz, amely nem ismer lakásnyomort, ápolatlan beteget, teritetlen asztalt, nevetlen gyermeket, mezitelenséget és nyugdíj nélküli öregséget vagy rokkantságot. *Le a munkás zsarolóival!* Le azzal a tőkével, azzal a bálvánnyal, amelyet Krisztus Mammonnak nevezett s amelynek emberhúst és vért, szüzeket és gyermekeket áldoztak. Le az aranyborjuval, amely magát az ember fölé helyezte. *Nem az ember van a tőkéért, hanem a tőke az emberért.* A tőke ne legyen többé bálvány és zsarnok, hanem az emberi és társadalmi jólét, elsősorban a szellemi és testi munkás boldogságának eszköze.

Nem akarjuk a tőke halálát, hanem megtérését Istenhez és az emberhez és ha kell, törvényekkel törjük bele a társadalmi igazságosság igájába.

Szociálisták vagyunk, de **magyar szociálisták**, azért, mikor *szabadságot* követelünk, azt elsősorban a magyar nemzeti géniuszt, a magyar éssz, erő és becsület számára, nem pedig a piszkos kufár szellem számára követeljük. *Emelni akarjuk a magyar népet* és letörni azokat, akik a nép erkölcsi és anyagi romlásán és *elbetyárosodásán* dolgoznak. Nem vagyunk antiszemiták, csak magyarságunkat és fajunkat védjük a nemtelen és erkölcstelen verseny ellen. Megértünk volna a pusztulásra és megérdemelnénk a legnyomorultabb halált, ha nem támadna fel bennünk az életösztön, amely a mentésre gondol. Csak a vak nem látja, hogy itt

egy rendellenes, egészségtelen erőeltolódásról, mondjuk, ficamodásról van szó, amelyet orvosolni kell.

Az első teendő: visszahódítani az elfoglalt gazdasági és kulturális területet becsületes munka és erőfeszítés árán. A második, de szintén azonnal megkezdendő teendő: a nemtelen verseny leszorítása. *A lóversenytérről is kitiltják azt az istállótulajdonost, aki piszkos eszközökkel akar elsőnek beérkezni.* A magyar gazdasági versenyben is törvényekkel kell lehetetlenné tenni az erkölcs határain túl való portyázást, mert ezek a portyázók ragadták ki a magyarság kezéből a pénzt, a magyar földet, a magyar iskolát, a magyar sajtót, az irodalmat, a magyar ipart és kereskedelmet, a politikát, a tömegek irányítását és kicsinyenkint kiragadják még azt is, ami kevesünk megmaradt.

Nem bánjuk: éljen a szabad magyar hazában mindenki, aki becsületes munkával élni akar, de *pusztuljon az élősd* és nem tűrjük, hogy élelmes faji kisebbségek urrá legyenek fölöttünk, magyarok és keresztények felett.

Szabadságot követelünk, de csak a tisztességnek. Azt az erkölcstelen kufár szellemet, mely egész gazdasági életünket megmételtyezte, a külföld előtt pedig kompromittálta, vissza fogjuk szorítani a keresztény erkölcs és tisztesség határai közé.

Mi is sürgetjük a földbirtokreformot, de nem úgy ám, hogy *tönkretegyük a többtermelést, éhen halassuk a városokat*, mindnyájunk koldusává tegyük saját egyházainkat, nem úgy ám, mint a szociáldemokraták, akiknek „*dicsőséges végcéljük*“: kiirtani a **magánbirtokokat** és az **állam jobbágyává, cselédjévé** tenni azt, akit mi a *maga urává* akarunk tenni. **Tiltakozunk a kommunizmus ellen**, mert az megszünteti a magánbirtoklás örömeit, elhervasztja az egyéni becsvágyat, a munka legerősebb hajtóerejét, aztán uniformisba öltözteti az emberiséget, egyenlővé teszi az eszes embert a bárgyúval, a tanultat a tanulatlanlannal, a lelkiismereteset a lelkiismer-

retlennel, aztán belső ösztön helyett káplárbottal akar munkára hajtani.

Nem vagyunk kommunisták, de követeljük, hogy a vállalatok munkásainak képviselője részt vehessen a vállalat igazgatóságában, a vállalatok *szellemi és anyagi munkásai nyereségosztalékot kapjanak* úgy az ipari, mint a mezőgazdasági és kereskedelmi vállalatoknál.

Szocialisták vagyunk, de magyarok!

Talpra akarjuk állítani a magyar hadsereget, a magyar hadsereget, régi nemzeti álmunkat, a magyar erő, a magyar büszkeség, hűség és bátorság megtestesülését. Nem engedünk kupaktanácsot csinálni a hadseregből. Az elkeseredett magyar tisztekkel kiáltjuk: *Nem vagyunk szociáldemokraták! Magyarok vagyunk!* A szociáldemokraták kísérletezése nyolc hét alatt tönkretette a magyar hadsereget, az ebek harmincadjára juttatta Magyarország határait a végeken, a vagyon és közbiztonságot az ország szívében. Nem a régi katonai rendszer bűneit kívánjuk vissza, hanem a régi rendet és fegyelmet, a **dicsőséges magyar nemzeti hadsereget.**

Ki a kaszárnyából a cukrosvizes rendszerrel, *ki a limonádézredesekkel*, a népgyűlések szájhőseivel. **A katona legyen katona, ne egyleti tag!** Ha aztán katona, érdemes minden állami gondoskodásra. *Ingyenélőket azonban ne fizessünk!*

A keresztényszocialista program általában abban különbözik minden más párt programjától, hogy erős és bátor fölfelé és lefelé, jobbra és balra is. Kiméretlen a tőkével szemben, de nem hizeleg a tömeg ösztöneinek sem. **Igazságosság a vezércsillagunk.** A szeretet a ráadás, a fűszer. Figyelmeztetünk minden maradi embert: a jog és igazság dolgában ne krajcároskodják, mert ezzel úgy jár, mint Sámson, aki mikor megrázta a ház oszlopát, nemcsak a filiszteusokat temette el, hanem maga is a romok alá temetkezett.

Le a társadalmi hazardjátékosokkal, akár kapitalisták azok, akár népvezérek. **Le a radikális magántudósokkal,** akik összes elméleteiket a szenvedő Magyarországon akarják kipróbálni. Magyarország nem lehet a Jászi Oszkások és egyéb pesti és vidéki nagyságok kísérleti nyula.

Elismerjük, hogy van a radikális és szociáldemokrata programnak is jóoldala, de köztünk és köztük oly ütközőpontok vannak, amelyeket csak ők hidalhatnak át, ha az anyagelvű, istentagadó világnézetet föladják és átjönnek a *keresztény világnézet alapjára*. Ez a világnézet ki van próbálva és bevált.

A társadalmi bajok, igazságtalanságok legfőbb oka az volt, hogy a magánélet és közélet egyaránt elhagyta a keresztény világnézet utait.

Mi azt akarjuk, hogy Magyarország keresztény és magyar maradjon.

Kard szerezte ezt a hazát, de a kereszt tartotta fenn. Ha most, vagy bármikor a pusztulás útjára csuszott, nem a kereszt juttatta oda.

Mi elsősorban magyarok vagyunk, aztán nemzetköziek. Mig körülöttünk oláh, cseh, szlovén, szerb golyót szór felénk, mi sem szórhatunk vissza nemzetközi csókokat és nem beszélhetünk komolyan leszerelésről.

Mi keresztények vagyunk és azok akarunk maradni, azért nem türjük a sok gyalázatos támadást a vallás ellen és pedig főként a kereszténység ellen. „A vallás magánügy“, mondja a szociáldemokraták hivatalos (erfurti) programja, de azért agitátoraik és sajtójuk még a magánügyeket megillető tiszteletben se részesíti, pedig bár magánügy a zsebem, mégsem kotorászhat benne akárki és bár magánügy a becsületem, azért mégsem közpréda. A vallás is így van, mégha magánügy, akkor sem lehet ripőkök céltablája!

De nem magánügy. *A vallás nem magánügy. A vallás közügy.* Mert mit jelent az, hogy magánügy? Azt jelenti, hogy vissza vele a családba, vissza a templomba, ki az iskolából a hitoktatóval, ki a kereszttel, ki az Istenhittel és a keresztény erkölcstannal, jöjjön a szabad erkölcs, »a laikus morál«. Az állam ne törődjék azzal, van-e vallása polgárainak, nincs-e. Ez a radikális és szociáldemokrata elv nálunk még nem valósult meg az iskolában, de szelleme beleivakodott széles néprétegekbe. Már eláradt a földön az *anyag-
elvűség, a lelketlenség és istentelenség felekezete*, amelynek mennyországa a föld és istene a has. Nem új dolog ez. Szent Pál apostol is ír ilyen ócska emberekről. „*Gyümölcsaikről ismeritek meg őket.*“ Nem a templomok, hanem a *vallást és erkölcsöt tipró agitáció, sajtó és beszélgetések* nevelték a fiatalok és nagykorú latrok ezreit, ezek rontották meg a családi szentély régi szép szellemét, ezek hervasztották el a hajadonok koszoruját, ezek tanítanak imádság helyett káromkodásra, ezek *nevelték azt a nemzedéket, amely csak jogot rikoltoz, de kötelességet nem akar ismerni*; csak élvezetet habzsol, de a munka bűdös neki. Ezek temették hamu alá a lelket és felszabadították az emberben a vadállatot.

Nem kell a szabadszerelem. Nem kell a nőközösség. Éljen a család! a szentségi házasság! Nem engedjük a nőt baromi férfiösztönök közprédájává tenni. Nem engedjük kiirtani a föld mennyországát, a keresztény családot. Nem engedjük a gyermeket letépni anyja emlőjéről és lelencházak számkivetésében penészvirágként nevelni. A gyermeknek joga van atyjához és anyjához; az apának és anyának joga van szerelme virágához. A szociáldemokráciái nem akar családot, csak párokat. Le a szentségtörőkkel! *Nem tűrjük az egykét, a törvényesített gyermekirtást és nemzetpusztítást.*

A szociáldemokrácia aláasta a **szellemi munka tekintélyét** és a szellemi munkásokat ingyenélőknek tüntette fel.

Mi ezzel szemben **becsületet követelünk a szellemi munkának**, azoknak, akik a lélekkel dolgoznak (orvosok, mérnökök, üzembeszervezők, tervezők, feltalálók, gyárvezetők, ügyvédek, bírák, tisztviselők stb.), mert *többet ésszel, mint erővel*; becsületet és tiszteletet követelünk azoknak, akik a szellemért dolgoznak (tanítók, tanárok, írók, művészek, papok), **mert nemcsak kenyérből él az ember** és nemcsak az végez hasznos munkát, aki téglát hord az épülethez, hanem az is, aki az épületet megtervezte és nemcsak az végez produktív munkát, aki a gyomor számára termel, hanem az is, aki a léleknek szállít gondolatot, tudást, lendületet, vigasztalást, halhatatlan reményt törhetetlen hitet, erőt és szeretetet . . .

A szociáldemokrácia osztálygyűlöletet prédikál és *osztályharcot* hirdet, mi ellenben a társadalmi osztályok békéjét, harmoniáját keressük. A szociáldemokrácia a polgári osztályok romjaira akar építeni, mi nem akarunk romokat, mi nem akarjuk a társadalmi osztályok pusztulását, hanem **békés kiegyenlítődését** és megtérését az igazságossághoz. Ők azt mondják: Legyen igazságosság, ha mindjárt a világ pusztulása árán is! Mi azt mondjuk: Legyen igazságosság, hogy el ne vesszen a világ, de sőt egy élet se.

Kunfi Zsigmond azt mondta: Azok a hősök, akik a hazugság fegyverével is mernek küzdeni. Mi nem iktatjuk fegyvertárunkba a hazugságot, sem a terrort, a megfélemlítést és a tömegösztönök hizlalását. **Mi érezzük, hogy szavainkért és ígéreteinkért Isten és emberek előtt felelősek vagyunk.** Könnyű felelőtlenül lármázni és ígéretet mondani. Mi azt mondjuk: Azok a hősök, akiknek kezében nincs se hazugság, se hegyes reszelő, ajkukon nincs hazug hizelgés, hanem csak egy: az igazság és ezzel az igazsággal akkor is a nép elé mernek lépni, ha kemény és fájó az. Azért közénk az áll, aki akar és ne féljen az, aki nem jön. Mi meghalunk meggyőződésünkért, de fejeket nem verünk be érte. Nekünk **nem Gólem**